

opisal »Ljubljanski Zvon« leta 1882 (II. letnik na 755 str.). Bralce svoje opozarjamo na ta spis, dičnemu pokojniku pa za vstrajno domovinsko delo njegovo želimo nebeskega plačila! — A koroški Slovenci so izgubili še drugega, v mnogih ozirih nenadomestnega moža. Dne 24. decembra 1887. leta je nagle smrti umrl prečastiti gospod *Lambert Ferčnik*, konzistorijalni svetovalec, župnik in dekan v Žabnicah pri Trebiži, v 61. letu dōbe svoje. Pokojnik je bil svoj čas priden sotrudnik Einspielerjevega »Slov. Prijatelja«, družbe sv. Mohorja in Janežičevega »Besednika«, v katerem je posebno mično opisal razna potovanja svoja. Iskreni rodoljub, ki zapušča na Koroškem veliko praznino za seboj, bil je tudi našemu listu od prvega početka do zdaj veren prijatelj in že več let zaporedoma prvi poštni naročnik, ki je komaj prejemiši 12. številko, brž poslal naročnino za prihodnje leto. Lahka mu bodi zemlja! — Še drugega vernega podpornika je izgubil »Ljubljanski Zvon«. Dne 12. januarja t. l. je v 44. letu dōbe svoje umrl v Trstu blagorodni gospod *Ivan Lavrič*, c. kr. preglednik namestniškega računskega oddelka v Trstu. Pokojnik je bil porojen v Dorencah pri Smledniku, srednje šole je zvršil v Ljubljani, potem pa ves čas služil v Trstu, kjer je, iskren domoljub in izvrsten telovadeč, nad štiri leta bil »Tržaškemu Sokolu« za učitelja. Blag mu bodi spomin!

Dr. Gregor Krek, redni c. kr. profesor slovanskega jezikoslovja na vseučilišči v Gradci, bil je dne 27. decembra 1887 v slavnostni seji carske akademije v Peterburgu proglašen za pravega akademika. Izredno to odlikovanje, s katerim je ruska akademija počastila veleučenega rojaka našega in ž njim tudi mali narod slovenski, našlo bode vesel odmev po vseh pokrajinah domovine naše. Ako kdo, tedaj gotovo gospod profesor dr. Krek zasluži izrednega javnega priznanja, ki z znanstvenim svojim delovanjem tako častno zastopa slovensko ime v veliki republiki učenega sveta, ki je pa poleg tega tudi pravi očetovski prijatelj in podpornik slovenskim vseučilišnikom v Gradci. Bog živi novega akademika še mnogo let v čast in slavo znanstvu, domovini in državi!

Gunduličeva tristoletnica. — Dne 8. januarja t. l. je bilo tristo let, odkar je bil v Dobrovniku porojen slavni srbsko-hrvaški pesnik *Ivan Gundulič*. Več o njem bode »Zvonovim« čitateljem povedal častiti gospod Andrej Fekonja v svojem članku »Vila slovinska«. To redko obletnico so dostojno praznovali Hrvatje in Srbi. Največje svečanosti so bile v samem Dobrovniku, potem v Zagrebu in Belem Gradu, na Dunaji, a na Hrvaškem po vseh večjih in manjših mestih, kjer so čitalnice in pevška društva v ta namen osnovale primerne koncerte in predavanja. Na Dunaji se je slavaost vršila pod pokroviteljstvom hrvaškega grofa Ivana Draškovića. Dopoludne je bilo crkveno opravilo, na večer pa sijajni koncert, ki ga je priredilo djaško društvo »Zvonimir« s pomočjo najslavnejših slovanskih umetnikov, bivajočih na Dunaji. V Zagrebu je dne 8. januarja zvečer vseučiliška mladina v »Hrvaškem Domu« napravila besedo s plesom; dne 9. popoldne pa je v jugoslovanski akademiji profesor dr. *Fran Marković* čital etično in estetično oceno Gunduličeve pastirske igre »Dubravke«, v kateri slavni pesnik alegorično poveljuje slobodo republike dobrovniške, rojstvenega kraja svojega. Gospod Marković je znan najboljši hrvaški estetik ali v tej najnovejši razpravi je prekosil tako rekoč samega sebe. Lepo je v teku svojega čitanja pokazal, kako je Gundulič v »Dubravki« združil idejo zunanje slobode z idejo moralne slobode, kateri je živa in čista ljubezen ognjišče; kako da on idejo slobode polaga v krščansko idejo ljubavi. Ker se bo ta spis tiskal v akademičnem glasilu »Radu«, opozarjamo že zdaj nanj Slovence, ki čitajo hrvaško knjigo. Istega dne na večer pa so isto »Dubravko« igrali v zagrebškem gledališči. Dasi moderna drama ne pozna »pastirskih iger«, kakeršne so se kazale po evropskih gledališčih pred dvesto leti, vendar so zagrebški dramatični umetniki in umetnice »Dubravko« tako izvrstno predstavljali, da je občinstvo bilo kar očarano in le prehitro mu